

Filologická revue 1/1998

Nestává se každý den, aby vznikl nový časopis, a to navíc dokonce odborný. Jedná-li se pak o časopis zaměřený na humanitní vědy, pak se dá dokonce říci, že se jedná o odvážný počín. Tím odvážným se stala Filologická fakulta Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici, která začala vydávat časopis *Filologická revue* jako publikaci prezentující jednak výsledky odborné produkce „domácích“, pedagogů, tak autorů z ostatních vysokoškolských pracovišť podobné orientace.

První číslo 1. ročníku naznačuje, jak by mohl být záměr vydavatele realizován. Číslo obsahuje oddíl Stati, ve kterém dostává čtenář možnost získat informace o poměrně širokém spektru problémů jdoucích od jazykovědných: spektrum sahá od studie L. Drozdíka *The Impact of Arabic Script on the Formation of Prestigious Oral Arabic*, ve které autor navrhuje východiska pro klasifikaci prestižní orální arabštiny, pokračuje přehlednou studií J. Dolníka *Jazyk jako hodnota*, zasahuje do sledování přenosu významu ve španělských odborných textech v článku L. Trupa a T. Kotuliakové *Algunas figuras literarias en el lenguaje científico i técnico español*, navazuje pak pohledem do ruské literatury v příspěvku A. Červeňáka „...ak sa neohne...“, v němž sleduje povídky A. Solženicyna uveřejněné v časopise *Novyj mir*, a uzavírá zamyšlením nad otázkami překladu literárních děl od A. G. Beatty *La traducción literaria y sus problemas actuales*.

Sympatické je vělenění oddílu *Esej*, ve kterém J. Lomenčík bilancuje poselství D. Tatarky u příležitosti jeho nedožitých 85. narozenin. Následující dva oddíly, *Recenze a Poznámky a glosy*, dokumentují živý zájem jak o odbornou produkci slovenskou i zahraniční, tak o aktuální otázky jak života slovenských vysokých škol tak širší problematiky (diskutují se mj. otázky perspektivy tzv. světových jazyků a jejich významu pro mezinárodní komunikaci, místa informatiky ve vysokoškolské výuce, ale i např. místa literatury a knihy vůbec v životě člověka naší doby).

První číslo nového časopisu je obsahově dostatečně pestré, aby dokázalo užjmout většinu z těch, komu se dostane do rukou. Nový časopis se může stát zrcadlem vědeckého života, může dokázat z nadhledu glosovat dílčí otázky vztahu humanitních věd k dnešnímu životu a dnešního života k humanitním vědám, jejich problémům a ideálům. Vše bude v rukou redakce a autorů. Především na nich totiž bude záležet, zda se dokáží prosadit na svém zvláštním trhu, o kterém v závěrečné glose případně hovoří V. Švec. Doufejme jen, že si tento trh zachová kus jisté konzervativnosti a bude chtít časopis v „papírové“ a nikoli „internetové“ podobě, doufejme, že i nadále tu budou čtenáři, kterým nejsou cizí humanitní vědy, jejich problematika a ideály... Nechejme se překvapit a přeješme novému časopisu hodně dobrých příspěvků a ještě více laskavých a zaujatých čtenářů.

Josef Dolnal